

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ג אָיִר (ל"ח לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַה קִצָּא

דַּע שְׂאֵפֶשֶׁר שִׁישֵׁב אֶחָד אֶצֶל חֵבְרוֹ בְּמָקוֹם אֶחָד בְּגוֹ-עֵדוֹ, וְלִזְהָ יִהְיוּ כָּל הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים וְכָל הַשִּׁי עוֹלָמוֹת, וְחֵבְרוֹ לֹא יִרְגִישׁ כְּלוּם וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם תַּעֲנוּג, "כִּי שָׁמַיִם לָרוּם וְאָרֶץ לְעֶמֶק וְלֵב מְלָכִים אֵינִן חֶקֶר" (מִשְׁלֵי כ"ה) וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (שֶׁבֶת יא): 'אִם יִהְיוּ כָּל הַיָּמִים דִּיּוֹ וְאַגְמִים קְלָמוּסִים וְכוּ' אֵינִן מִסְפִּיקִין לְכֹתֵב חֲלָלָה שֶׁל רְשׁוֹת' שֶׁנֶּאֱמַר: "שָׁמַיִם לָרוּם" וְכוּ'. נִמְצָא שֶׁלֵּב מְלָכִים גָּדוֹל הֵרֵבָה מֵרוּם הַשָּׁמַיִם וְעֶמֶק הָאָרֶץ, שֶׁתּוֹפְסִים כָּל כֶּף מָקוֹם כַּמָּה וְכַמָּה אֲלֵפֵי אֲלָפִים פְּרָסָאוֹת, וְהַלֵּב וְהַמֶּחֶ שֶׁקְטִינִים מְאֹד בְּמָקוֹמָם, הֵם תּוֹפְסִים הַכֹּל עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהֵן לֵב עַל כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה וְלִתְפֹם וְלִתְפֹם וְלִתְפֹם בְּלִבּוֹ כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה וְתִכּוֹנֹת הַשָּׁמַיִם וְיִזְתֵּר וְיִזְתֵּר מִזָּה, כִּי "לֵב מְלָכִים אֵינִן חֶקֶר", רֵאָה וְהִבֵּן וְחִכֵּם גְּדֻלַּת הַבוֹרָא. אֵיךְ הַמוֹעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְרֻבָּה, שֶׁחֲתִיכֵת לֵב קָטָן כְּזֶה, וּמֶחֶ קָטָן כְּזֶה, יִתְפֹּם בְּמָקוֹמוֹ דְּבָרִים גְּדוֹלִים כְּאֵלֶּה, וְזֶה רַק מַחֲמַת שֶׁנִּמְצָא שָׁם הָאֱלֹהוֹת.

כִּי עֶקֶר הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּהֵלֵב כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעִיל בְּסִימָן מ"ט): וַיִּמְעַתָּה בֵּין וְחִכֵּם, אִם בְּהֵלֵב שֶׁנִּמְצָא שָׁם רַק בְּחִינּוֹת אֱלֹהוֹת, שֶׁאֵינּוּ כְּבִיכּוֹל חֶלֶק אֶחָד מֵאֲלֵפֵי אֲלָפִים מִהַשְּׁנֵחַת הַבוֹרָא בְּרוּךְ הוּא כַּמָּה גָּדוֹל עֶרְכוֹ, שֶׁיִּכּוֹל לְתַפֹּם בְּמָקוֹמוֹ הַמוֹעֵט, עוֹלָמוֹת אֵינִן מְסֻפָּר. וְאֶפְלוֹ עַל עֲכוּ"ם נֶאֱמַר: "וְלֵב מְלָכִים אֵינִן חֶקֶר", עַל שְׁנוֹתָן לֵב לְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וְתוֹפֵם וּמְשַׁעַר בְּדַעְתּוֹ, כָּל הַמְדִינּוֹת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקנ   «צמר מזהרני» ת'זצ"ל   «צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל»
 «חק נתן ולא יעבור» יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שֶׁתַּחֲתִיו, עִם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עָלָיו, וְכָל הַנְּמָצָא בָּהּ, וּמַעֲתָה הָיָה
 דָּן אֶלְפֵי אֶלְפִים קָל וְחֹמֶר, לְשַׁעַר בְּדַעְתּוֹ מִגְדְּלוֹת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ
 הוּא.

נְמָצָא שֶׁעָקַר גְּדֵלוֹת הַמֶּלֶךְ וְתַעֲנוּגוֹ וּמִמְשָׁלְתּוֹ הוּא רַק בְּלִבּוֹ,
 שִׂיּוּדָע בְּלִבּוֹ שֶׁהוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הַמְּדִינּוֹת הָאֵלֶּה וּמוֹשֵׁל
 בְּכָלָם כְּרָצוֹן לְבוֹ וְחִפְצוֹ, וּמַעֲתָה תָּבִין מַעֲצָמָה, שְׁלֹזָה אֶפְשָׁר
 שִׁיְהִיָּה לוֹ כָּל הַשִּׁי עוֹלָמוֹת בְּלִבּוֹ כִּי הֵלֵב יָכוֹל לְתַפֵּס בְּמִקוֹמוֹ עַד
 אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר כַּנ"ל, וְיִהְיֶה לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים,
 וְחִבְרוּ אֶף-עַל-פִּי שִׂיּוּשֵׁב אֶצְלוֹ לֹא יִרְגִּישׁ כְּלוּם כִּי לְבוֹ חֶסֶר מִכָּל
 זֶה, מִכָּל הַטּוֹבוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שִׂישׁ לְחִבְרוּ הַצְּדִיק בְּתוֹךְ לְבוֹ,
 אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי עָקַר הִרְגָּשָׁת תַּעֲנוּג וְשְׁעִשׁוּע עוֹלָם הִבָּא וְכָל הַשִּׁי
 עוֹלָמוֹת הַכֹּל הוּא בְּלִבּ כַּנ"ל:

תּוֹרַת קִצְב

דַּע שֶׁדְּבַר אֱמֶת שִׂיּוּצָא מִפִּי הַצְּדִיק הָאֱמֶת אֶפְלוּ בְּמַלֵּי דְעַלְמָא,
 הוּא יָקָר מִדְּבַרֵי תּוֹרָה שֶׁל צְדִיק אַחֵר, כִּי בְּהַדְּבָרֵי תּוֹרָה שֶׁל
 הָאֵחֵר יָכוֹל לְהִיּוֹת שֵׁם תַּעֲרוּבוֹת הַרְּבָה, אֲבָל זֶה הַדְּבַר הַיּוֹצֵא
 מִפִּי הַצְּדִיק הָאֱמֶת הוּא רַק אֱמֶת לְבַד, וְכִיּוֹן שֶׁהוּא רַק אֱמֶת וְאֵין
 בוֹ שׁוּם תַּעֲרוּבוֹת אֵין יָקָר מִמֶּנּוּ, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ דְּבַר מִפִּי הַצְּדִיק
 הָאֱמֶת שֶׁהוּא דְּבַר אֱמֶת, וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ אָז. בְּבַחֲיִנּוֹת
 (יִשְׁעִיָּה ל): "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ". הוּא מְקַבֵּל בְּבַחֲיִנּוֹת
 הַפְּנִים שֶׁל הַצְּדִיק, וּבְבַחֲיִנּוֹת שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, כִּי זֶה הַצְּדִיק מִנִּיחַ
 שְׂכָלוֹ בְּתוֹךְ זֶה הַדְּבַר שֶׁמְחַדֵּשׁ, וְהוּא מְקַבֵּל זֶה הַדְּבַר, נְמָצָא
 שֶׁמְקַבֵּל שְׂכָלוֹ.

וְזָה גַּם כֵּן בְּחִינֹת הַנְּשָׁמָה, כִּי הַנְּשָׁמָה הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכָל כְּמָה שְׂפָתוֹב (אִיּוֹב ל"ב): "וְנִשְׁמַת שִׁדְי תְּבִינָם", וְכֵן מְקַבֵּל פְּנִים שְׁלוֹ, כִּי הַדְּבָר שֶׁהוּא מְדַבֵּר הוּא אֵמֶת, וְאֵמֶת הוּא הַפְּנִים שֶׁל כָּל הַפְּנִים דְּקֹדֶשָׁה, בְּבְחִינֹת (תְּהִלִּים כ"ד): "מִבְּקֹשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סָלַח", בְּחִינֹת (מִיכָה ז): "תִּתֵּן אֵמֶת לְיַעֲקֹב", נִמְצָא זֶה שֶׁמְקַבֵּל דְּבָר מִפִּי הַצַּדִּיק מְקַבֵּל פָּנָיו וְשִׂכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְנַחֲקֵק וְנִצְטִיר בְּדַעְתּוֹ דְּמוֹת דְּיוֹקָנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַפְּנִים וְהַשְּׂכָל וְהַנְּשָׁמָה.

אֵךְ שְׂצָרִיד לְשֹׁמֵר מִשְׂכָּחָה, כִּי שְׂכָחָה מִשְׂכַּחַת הַכֹּל מִמֶּנּוּ, הֵינּוּ כָּל מַה שֶׁנִּצְטִיר בְּדַעְתּוֹ מִהַדְּבָר כִּנ"ל, עַל-יְדֵי הַשְׂכָּחָה נִשְׂכָּח וְעוֹבֵר מִמֶּנּוּ כָּל הַנ"ל, וְאִפְלוּ אִם יִכְתֹּב הַדְּבָר בְּסֵפֶר לְזִכְרוֹן כְּשֶׁבְחִינַת הַשְׂכָּחָה מִתְגַּבְּרֶת, נוֹפֵל בְּחִינַת הַשְׂכָּחָה גַּם עַל הַסֵּפֶר הַנִּכְתָּב, הֵינּוּ כְּשִׁחָם וְשָׁלוֹם, נִפְטָר הַחֲכָם שֶׁחֲדֵשׁ הַדְּבָר, וְאִז מִתְגַּבֵּר בְּחִינֹת שְׂכָחָה בְּבְחִינֹת (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׂכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב", וְאִז שׁוֹרָה שְׂכָחָה אִפְלוּ עַל סֵפֶר הַנִּכְתָּב.

וַיֵּשׁ עֲצָה לָזֶה לְצִיר לְפָנָיו דְּמוֹת דְּיוֹקָנוֹ שֶׁל הַחֲכָם בְּשַׁעַת הַלְמוּד כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו כִּמּוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם (שְׁקָלִים פ"ב): שְׂצָרִיד לְצִיר בְּשַׁעַת הַלְמוּד כְּאֵלּוֹ הַתְּנָא עוֹמֵד לְפָנָיו, כִּי בְּהַסְפֵּר שֶׁל הַחֲכָם נִרְשָׁם וְנִצְטִיר שָׁם דְּמוֹת הַחֲכָם, כִּי אֵלּוֹ הַדְּבָרִים וְהָאוֹתִיּוֹת הַנִּרְשָׁמִין וְנִצְטִירִין בְּהַסְפֵּר, הֵם שְׂכָל הַחֲכָם וְנִשְׁמָתוֹ וְבְחִינֹת פָּנָיו, נִמְצָא שֶׁשְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְפָנָיו שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ מִמָּשׁ הוּא בְּאֵלּוֹ הָאוֹתִיּוֹת וְהַתְּבוּת, עַל-כֵּן נִמְצָא בְּכָל סֵפֶר וְסֵפֶר דְּמוֹת דְּיוֹקָנוֹ שֶׁל הַחֲכָם שֶׁחֲדֵשׁ אֵלּוֹ הַדְּבָרִים, כִּי כְּפִי דְּמוֹתוֹ דְּהֵינּוּ שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְפָנָיו שֶׁל הַחֲכָם, כֵּן נִצְטִירִין הָאוֹתִיּוֹת בְּסֵפֶר, כִּי אִם הָיָה לְהַחֲכָם דְּמוֹת אַחַר הֵינּוּ שְׂכָל וְפָנִים וְנִשְׁמָה אַחֲרָת, הָיָה מְחַדֵּשׁ וְנִצְטִיר אוֹתִיּוֹת אַחֲרֵים בְּהַסְפֵּר, כְּפִי הַשְּׂכָל שֶׁהָיָה לוֹ שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקנ"ב - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

נמצא שיש בכל ספר דמות דיוקנו של החכם:

ובשזוכה לזכרון לזכר דברי החכם כמו שאמר החכם. או על ידי מה שחוזר מאה ואחת פעמים, שעל ידי זה זוכרו, אז כשאומר זה הדבר בשם החכם, נצטיר לפניו דמות דיוקנו של החכם, ותרי הוא כאלו אמרו החכם בעצמו, אך שיהיה הזכרון באמת בכח הזכרון, שאז נחקק בדעתו דמות דיוקנו ממש כנ"ל.

סדר קצור לקוטי מנהרג"ת היפני:

תורה קצא

א עקר הרגישת תענוג ושעשוע עולם הבא וכל הש"י [השאלש מאות ועשרה] עולמות שעתידי הקדוש-ברוך-הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק הוא רק בלב, כי הלב יכול לתפס במקומו המעט עד אין חקר ואין מספר, ושם מקום הרגישת כל התענוגים והשעשועים, ועל כן אפשר שישב אחד אצל חברו בגן עדן ולזה יהיו לו כל התענוגים והשעשועים וכל הש"י [השאלש מאות ועשרה] עולמות, וחברו אף-על-פי שישב אצלו לא ירגיש כלום, כי לבו חסר מכל הטובות והשעשועים שיש לחברו הצדיק בתוך לבו, אשרי לו:

מעלת הדבור של הצדיק - קצב

א מי ששומע דבור מפי הצדיק האמת ובפרט בשרואה אותו אז הוא מקבל בחינת הפנים של הצדיק ובחינת שכלו ונשמתו, אך צריך לשמר עצמו משכחה, כי שכחה משכחת כל זה ממנו, ובשזוכה לזכרון לזכר דברי הצדיק כמו שאמר או על-ידי מה שחוזר מאה ואחת פעמים שעל-ידי-זה זוכרו, אז כשיאמר זה

הַדָּבָר בְּשֵׁם הַצְּדִיק נְצַטִּיר לְפָנָיו דְּמוֹת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל הַחֲכָם וְהָרִי
 הוּא כְּאֵלוֹ אָמְרוּ הַצְּדִיק בְּעֲצֻמוֹ, אֲךָ שִׁיחִיהַ הַזְּכָרוֹן בְּאַמֶּת בְּכַח
 הַזְּכָרוֹן:

ב כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ הַחֲדוּשׁ מִפִּי הָרַב בְּעֲצֻמוֹ בְּעֵת שֶׁחֲדֵשׁ אוֹתוֹ הָרַב
 עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכְּרוּהוּ הַיָּטֵב, אֲבָל כְּשֵׁאִינוֹ שׁוֹמֵעַ מִפִּי הָרַב בְּעֲצֻמוֹ אוֹ
 אֲפִלוֹ מִפִּיו לְאַחַר־כֵּךְ שֶׁלֹּא בְּעֵת שֶׁחֲדֵשׁ אוֹתוֹ הַחֲדוּשׁ אִזּוֹ יוֹכֵל
 לְשַׁכְּחוֹ בְּקָל:

ג בְּכָל סֵפֶר יֵשׁ שָׁם דְּמוֹת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל הַחֲכָם שֶׁחֲדֵשׁ אֵלָיו הַדְּבוּרִים
 שֶׁבִּזְהַר הַסֵּפֶר:

ד הַדְּבוּר הָאֵמֶת שֶׁיוֹצֵא מִפִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת אֲפִלוֹ בְּמִלֵּי דְעֶלְמָא
 הוּא יָקָר מִדְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁל צְדִיק אַחֵר, כִּי שָׁם יָכוֹל לְהִיזוֹת
 תְּעַרְוּבוֹת הַרְבֵּה, אֲבָל זֶה הַדְּבוּר הַיּוֹצֵא מִפִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא
 רַק אֵמֶת לְבַד, וְכִיּוֹן שֶׁהוּא רַק אֵמֶת וְאִין בּוֹ שׁוֹם תְּעַרְוּבוֹת אִין
 יָקָר מִמֶּנּוּ:

ה אֵמֶת הוּא הַפָּנִים שֶׁל כָּל הַפָּנִים דְּקָדְשָׁה:

סֵדֶר יְפֵי מִזְהַרְצֵי תַּהֲיִמְנִי:

אַחַר פְּסַח נִפְטַר לְעוֹלָמוֹ חוֹתְנִי, הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה,
 בְּיוֹם שְׁנִי, י"ט אֲיִיר, וְאַנִּי עֲמַדְתִּי בְּשַׁעַת יְצִיאַת נְשַׁמְתּוֹ בְּעֵת
 הַהִיא בָּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן, גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהָיָה עִם רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה
 בְּלִמְבָּרְג, וּבָא מִשָּׁם וְהִבִּיא הַמַּפְתֵּחַ, שֶׁמָּסַר לוֹ רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה, לְקַח הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא הַנִּזְכָּר לְעִיל וְיִשְׂרָפְנוּ, וְכֵן עָשָׂה, וְלָקַח
 שְׁנֵי הַסֵּפָרִים, וּשְׁנִיָּהֶם אֶחָד, דְּהֵינּוּ סֵפֶר אֶחָד בְּכַתִּיבַת יָדוֹ
 הַקְּדוּשָׁה, וְסֵפֶר הַשְּׁנִי מֵהַ שֶׁאַנִּי הֶעֱתַקְתִּי לְפָנָיו כַּנ"ל, וְשָׂרַף
 שְׁנִיָּהֶם עַל־פִּי פְקֻדָּתוֹ וְכָבֵד מְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר קִצַּת מִזְהַר הַסֵּפֶר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקנ"ד - אמר מוהר"ן זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

(חיי מוהר"ן קס"ט), איך צוה רבנו זכרוננו לברכה לשרפו, וכמה דמעות שפך רבנו זכרוננו לברכה קדם שיצאה הגזירה לשרפו- חבל על דאבדין ולא משתכחין, כי אמר, שזה הספר לא יהיה עוד בעולם אוי! כמה העוון גורם, כי עוונותינו הטו אלה, וחטאתינו הסתירו טוב כזה מאתנו; המקום ינחם אותנו מהרה, אמן, כן יהי רצון:

כו בערב פסח בשנת תקס"ח הנ"ל נולד בני יצחק שיהיה ונכנס לברית בשביעי של פסח וחזתני זכרוננו לברכה כבר חלה חליו אשר מת בה כנ"ל, ולא היה יכול לנכנס בבית הכנסת להיות סנדק:

ואני נתעכבתי במאהלוב גם בחג השבועות ואחריו קצת עד אשר זכיתי בפפרשת בלק שהגיע לי ידיעה שרבנו זכרוננו לברכה כבר בא לביתו בשלום ותחי רוחי ממש, ישתבח שמו יתברך לעד ולנצח על כל החסד הנפלא והנורא הזה שעשה עמנו ועם כל העולם, מה שזכינו שחזר רבנו זכרוננו לברכה בחיים מלמברג שלא על פי דרך הטבע כלל, באשר אמרו הרופאים שאי אפשר לו לחיות כי אם כמו חדש אחד ואי אפשר לו לסע דרך כזה וכו' והשם יתברך עשה נסים עצומים ונפלאים וחזר לביתו בשלום וחי אחר כך בנים שתי שנים ויותר קצת אשר באלו השנים החיה אותנו מאד מאד וגלה תורות ושיחות ומעשיות נפלאות ונוראות אשר אין דגמתם ובגדל חלישותו בלי שעור באלו השנים אשר כמעט שנגוע בכל יום ויום, אף על פי כן עסק עמנו ועם כל העולמות וכו' וכו' בתקונים נפלאים וכו' יותר מבתחלה אשר לדעתי כל ההשאה שנשאר ממנו עמנו איזה התגלות מהשגות דעתו הנוראה, הכל היה בכח הפעלות של אותן השנים

הַאֲחֵרוּנִים כְּפִי שְׁאַנִּי מִבֵּין מֵרְחוֹק יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְעַד עַל כָּל
 הַטּוֹבָה הַזֹּאת וְהַמְּשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרֵי
 הַקְּדוּשִׁים וַיַּעֲיֵן בָּהֶם בְּאֵמֶת יָבִין מְעַט עֵצֶם הַטּוֹבָה וְהַחֶסֶד הַזֶּה
 מֵה שְׁזָכִינוּ לְקַבֵּל מֵרַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְאִין לְהַאֲרִיךְ:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ד מי שְׁהוּא הוֹלֵךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת כָּל יָמָיו, וְאַחֲר־כֵּן נִתְלַהֵב וְרוֹצֵה לִילֵךְ
 בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי מִדַּת הַדִּין מְקַטְרֵג עָלָיו וּמְזַמֵּן לוֹ מְנִיעָה;
 וְהַכֶּסֶל כְּשֶׁרוֹאֶה הַמְּנִיעוֹת חוֹזֵר לְאַחֲרָיו. אֲבָל מִי שְׁהוּא בַר-
 דַּעַת, הוּא מְקָרֵב אֶת עֵצְמוֹ אֲזִי דִיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא
 מְסַתְּכָל וּמוֹצֵא בְּהַמְּנִיעָה בְּעֵצְמָה הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ בְּעֵצְמוֹ נִסְתָּר בְּהַמְּנִיעָה הַזֹּאת (שם קטו).

ה עַל-יְדֵי הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת וְשִׁבְרֵת מְנִיעוֹת שְׁיֵשׁ לְהֶאֱדָם
 בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת, כְּגוֹן שְׁיֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת מֵאָבִיו וְחוֹתָנוּ וְאַשְׁתּוֹ
 וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם שְׁאָרֵי מְנִיעוֹת, וְהוּא צָרִיךְ לְהַתְיַגֵּעַ לְטַרְחַ וּלְהַתְחַזֵּק
 מְאֹד לְשִׁבְרָם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ קְדוּשָׁה
 וְטַהֲרָה אַחֲר־כֵּן. וְכֵן מִי שְׁיֵשׁ לוֹ יְגִיעוֹת וְטְרָחוֹת יוֹתֵר בְּתַחֲלַת
 הַהִתְקַרְבוֹת, יֵשׁ לוֹ כְּלִי גָדוֹל בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לִירְאָה, וְלְהַמְּשִׁיךְ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וְזוֹכֶה
 לְהַשְׁלִים שְׁמָא קְדִישָׁא, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת עַל-יְדֵי הִירְאָה (שם קפה).

ו כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּם בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּם כִּי
 אִם עַל-יְדֵי שְׁיִחְשֵׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבָדוּ יְחִידֵי בְּעוֹלָם,
 וְלֹא יִסְתְּכָל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוּ
 וְאַשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שְׁיֵשׁ מִשְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם
 הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מִן דֶּרֶךְ הָאֵמֶת. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחֲוֹשׁ
 וְלֹא יִסְתְּכָל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיַנַּת "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם",

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

זֶה הַחֶכֶם מִזֶּה וְזֶה הַחֶכֶם מִשָּׁמַיִם

ג'תקנו ז'צמר מ'זהרנ'ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

ז'תקנו ז'צמר מ'זהרנ'ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

באלו הוא יחידי בעולם (לקו"מ תנינא בתחלתו בהשמטה).

ז כל המניעות שיש לאדם מעבודת השם, אף-על-פי שנדמה להאדם שהמניעה שלו גדולה מאד ואי אפשר לשברה, אבל באמת אינו כן, כי אין אדם שיהיה לו מניעה שלא יוכל לשברה אם ירצה באמת, כי אין השם יתברך שולח על שום אדם מניעות, רק כפי כחו ויכולתו שיוכל לעמד בהם אם ירצה להתגבר עליהם כראוי. ואם יסתכל היטב יוכל להבין, שגם בהמניעה בעצמה מלבש שם השם יתברך (כמ"ש לעיל באות ד), ועל-כן באמת אין שום מניעה כלל, כי כל המניעות הם רק באחיזת עינים (שם סי' מו).

סדר ספורי מניעות הימני:

(כל זה היה דרכי התם ועתה נחזור לענין ראשון) בתוך כך נעשה רעש, שהחכם הנ"ל נוסע ובא לכאן בגדלה וחקמה גדולה ורץ התם גם-כן לקראתו בשמחה גדולה, והיה אומר לאשתו: תן לי מהר היופא; אלך לקראת חברי ידידי לראותו ונתנה לו הפעלץ, והיה רץ לקראתו והחכם היה נוסע בעגלות-צב בגדלה ובא לקראתו התם הנה והיה שואל בשלומו באהבה, בשמחה: אחי חביבי! מה אתה עושה? ברוך המקום שהביאך, ואני זוכה לראותך! והחכם הנ"ל גם כל העולם היה בעיניו כלא כנ"ל, מכל-שכן איש כזה, שנדמה למשגע, אך אף-על-פי-כן, מחמת אהבת נעורים הגדולה שהיה ביניהם היה מקרבו, ונסע עמו לתוך העיר והשני בעלי-בתים הנ"ל, אביהם של אלו השני בנים, מתו בתוך אותו הזמן שהיה החכם משוטט במדינות, ונשארו הבתים שלהם. והתם, שהיה במקומו, נכנס לבית אביו וירשו, והחכם, שהיה במדינות, לא היה מי לקבל הבית, ונעשה פלה ואבוד בית החכם, ולא

נִשְׂאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם, וְלֹא הָיָה לְהַחֲכֶם מְקוֹם לְכַנֵּס בּוֹ בְּבוֹאוֹ וְנָסַע לְתוֹךְ אַכְסֻנְיָא אַחַת, וְהָיָה לוֹ שֵׁם יְסוּרִים, כִּי לֹא הָיְתָה הָאַכְסֻנְיָא בְּרִצּוֹנָא וְהֵתֵם הַנַּ"ל מְצָא לוֹ עֵתָה עֶבְדָּא חֲדָשָׁה, וְהָיָה רִץ וּבָא בְּכָל פַּעַם מִבֵּיתוֹ לְהַחֲכֶם בְּאַהֲבָה, בְּשִׂמְחָה, וְהָיָה רוֹאֶה, שְׂיֵישׁ לוֹ יְסוּרִין מִהָאַכְסֻנְיָא וְאָמַר הֵתֵם לְהַחֲכֶם: אָחִי, עוֹל לְבֵיתִי וְתַעֲמִד אֲצִלִי, וְאֲנִי אֶקְבֵּץ כָּל מַה שְׂיֵישׁ לִי בְּקִמְצֵן אֶחָד, וְכָל בֵּיתִי־הַכֹּל לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹנָךְ וַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי הַחֲכָם, וְנִכְנַס לְבֵיתוֹ וְעָמַד אֲצִלוֹ.

וְהַחֲכָם הָיָה מְלֵא יְסוּרִים תָּמִיד, כִּי הִנִּיחַ שֵׁם, שֶׁהוּא חָכָם מְפֻלָּג וְאִמָּן וְדַאקְטִיר גָּדוֹל מְאֹד וְהָיָה בָּא שֵׁר אֶחָד, וְצוּהָ לוֹ, שְׂיַעֲשֶׂה לוֹ טַבַּעַת שֶׁל זָהָב וְעָשָׂה לוֹ טַבַּעַת נְפֻלָּא מְאֹד, וְחָקַק שֵׁם צִיּוּרִים בְּדַרְכֵי נְפֻלָּאִים מְאֹד, וְחָקַק שֵׁם אֵילָן, שֶׁהָיָה נְפֻלָּא מְאֹד וּבָא הַשֵּׁר, וְלֹא יֵשֶׁר בְּעֵינָיו כְּלָל הַטַּבַּעַת, וְהָיָה לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, כִּי הָיָה יוֹדֵעַ בְּעֶצְמוֹ, שֶׁאֵלוֹ הָיָה הַטַּבַּעַת עִם הָאֵילָן הַזֶּה בְּשִׂפְאֲנֵיָא, הָיָה חָשׁוּב וְנְפֻלָּא מְאֹד.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עִירוּבֵי הַיּוֹמִי:

סימן תטז (א) אין מערבין עירובי תחומין אלא לדבר מצוה כגון שהיה רוצה לילך לבית האבל או לבית המשתה של נשואין או להקביל פני רבו או חבירו שבא מן הדרך וכיוצא באלו: הגה או שרוצה לילך לטייל ביום טוב או שבת בפרדס שיש בו שמחה וכיוצא בזה מקרי דבר מצוה (תה"ד סימן ע"ז) או מפני היראה כגון שהיה רוצה לברוח מן העובדי כוכבים או מן הלסטים וכיוצא בזה (ואז מותר לו לילך אפילו לדבר הרשות) (טור והג"א פ' בכל מערבין) ואם עירב שלא לאחד מכל אלו אלא לדברי הרשות הרי זה עירוב: (ב) אין מערבין עירובי תחומין בין השמשות ואם עירב עירובו עירוב: (ג) אמרו לו שנים צא וערב עלינו א' עירב עליו מבעוד יום ואחד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקנת - צמר מזהרנית יצ"ל "צד צני מקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עירב עליו בין השמשות זה שעירב עליו מבעוד יום נאכל עירובו בין השמשות וזה שעירב עליו בין השמשות נאכל עירובו משחשכה שניהם קנו עירוב ויש חולקים: (ד) כשמניח עירובי תחומין מברך על מצות עירוב ואומר בזה העירוב יהא מותר לי לילך ממקום פלוני אלפים אמה לכל רוח ואם מערב לרבים אומר יהא מותר לפלוני ולפלוני או לבני מקום פלוני:

סימן תטז (א) יום טוב שחל להיות סמוך לשבת בין מלפניה בין מלאחריה או שני יו"ט של גליות יש לו לערב שני עירובין לשתי רוחות וסומך על איזה מהם שירצה ליום הראשון ועל העירוב שברוח השני ליום השני או מערב עירוב אחד לרוח אחת וסומך עליו לאחד משני הימים וביום השני יהיה כבני העיר וכאילו לא עשה עירוב ויש לו אלפים אמה לכל רוח בד"א בשני ימים טובים של גליות אבל בשני ימים טובים של ר"ה הרי הן כיום אחד ואינו מערב לשני ימים אלא לרוח אחת וכן מתנה אדם על עירובו ואומר עירובי לשבת זו אבל לא לשבת אחרת לשבת אחרת אבל לא לשבת זו לשבתות ולא לימים טובים ליו"ט ולא לשבתות: (ב) המערב לשני ימים טובים של גליות או לשבת ויו"ט אע"פ שהוא עירוב אחד לרוח אחת לשני הימים צריך שיהיה העירוב במקומו מצוי בליל הראשון ובליל ב' כל בין השמשות כיצד הוא עושה מוליכו בעיו"ט או בע"ש ומחשיך עליו ונוטלו בידו ובא לו אם היה ליל יום טוב ולמחר מוליכו לאותו מקום ומניחו שם עד שתחשך ואוכלו אם היה ליל שבת או מביאו אם היה ליל יום טוב מפני שהן שתי קדושות ואינם כיום אחד כדי שנאמר מליל ראשון קנה העירוב לשני ימים נאכל העירוב בראשון קנה העירוב לראשון ואינו עירוב לשני

עירב ברגליו בראשון צריך לערב ברגליו בשני והוא שילך ויעמוד באותו מקום ויחשוב בלבו שיקנה שם שביתה ולא יאמר כלום מפני שאסור לעשות שום הכנה מיום טוב לשבת או משבת ליום טוב אפילו בדבור וכל שכן שאינו יכול לערב בפת שלא עירב בו כבר ביום הראשון מפני שהיה צריך לקרות עליו שם עירוב ונמצא מכין עירוב בראשון במאכל אם רצה לערב ברגליו בשני הרי זה עירוב ואם רצה לערב בפת צריך לערב באותה הפת עצמה שעירב בה בראשון שאין צריך לומר כלום שכבר קרא שם עירוב ואם כן אינו מכין כלום:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתשלג: מלא רחמים חונן לאדם דעת, חנני מאתך וזכני שיהיה שכלי ודעתי בשלמות, באפן שאזכה לבטחון שלם בתכלית השלמות שאזכה לבטח בך תמיד שאתה תפרנסני ותכלכלני ותתן לי כל מחסורי תמיד, ואתחזק בבטחון בכל עת יותר ויותר ואהיה בטוח בחסדך שתושיעני בכל מה שאני צריך להושיע בגשמיות וברוחניות בגוף ונפש וממון, ולא אפל מן הבטחון לעולם ולא יוכלו רבוי עונותי העצומים לבלבל הבטחון שלי חם ושלום, רק אזכה להתחזק בכל עת ובכל שעה בכל מה שיעבר עלי לבטח בך תמיד באמת, עד אין סוף ועד אין תכלית כמו שכתוב: "בטחו בה' עדי עד, כי ביה ה' צור עולמים" ואהיה בטוח בעצם חסדך ורחמיה אשר אינם פלים ואינם תמים לעולם, כי לא כחטאי תעשה לי חלילה, ולא כעונותי תגמל עלי רק תעשה בנפלאותיה המרבים והעצומים, בדרך חסדיך הישנים והחדשים שאתה מחדש בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ותתן לי כל פרנסתי וכל פרנסת אנשי ביתי וכל התלויים בי וכל הצטרכותנו בהרחבה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקס - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

גְּדוּלָה קָדָם שְׁנֵצְטָרֶךְ לָהֶם וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ, וְתִזְכְּנִי עַל יְדֵי הַתְּחִיזָקוֹת הַבְּטָחוֹן לְהֶרְבּוֹת בְּצַדְקָה בְּכָל עֵת וְלֹא אֶחְשַׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כְּלָל, רַק כָּל מָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל יוֹם אֶפְיֹר לְצַדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים שֶׁתִּזְמִין לִי בְּרַחֲמֶיךָ וְאַזְכֶּה לְהַחֲזִיק יְרֵאֵי ה' בְּאַמֶּת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, לְהַחֲזִיקֶם וּלְתַמְכֶם וּלְהַסְפִּיקֶם כָּל מַחֲסוּרָם אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָהֶם וְלֹא יִבְלָבֵל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, רַק אֶתְחִיזֶךָ תָּמִיד לְהֶרְבּוֹת בְּצַדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּלְפִיֹּר מִמּוֹן הַרְבֵּה עַל כָּל צָרָכֵי מִצְוָה וְתִלְמוּד תּוֹרָה, בְּפֶרֶט עַל כָּל דְּבָר שֶׁהוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת וְאַהֲיֶה חֶזֶק בְּבִטְחוֹן בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂאֲתָה תִגְמַר בְּעַדִּי לְטוֹבָה תָּמִיד וְלֹא תַעֲזֹב אוֹתִי לְעוֹלָם וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כָּרוֹךְ הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּה' וְהָיָה ה' מִבְּטָחוֹ":

תַּתְּשַׁלַּד: מְלֵא רַחֲמִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, אֲמַצְנִי וְחִזְקֵנִי בְּבִטְחוֹן שָׁלֵם בְּכָל עֵת, בְּאַפְן שְׂאֲזַכֶּה לְהֶרְבּוֹת בְּצַדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּלְהַתְּחִיזֶךָ בְּכָל עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל עֶסְקֵי מִצְוָה וְזְכוּת הַרְבִּים, כְּרִצוֹנְךָ וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים וְאַזְכֶּה עַל יְדֵי הַצְּדָקָה לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר דְקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת וְאַזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מְכַל הַקּוֹלוֹת וְהַצְּפִצוּפִים דְּבוּרִים שְׁלֵמִים וְאַעֲלֶה מִהֲרָה מִגֵּדֶר בְּהִמָּה לְגֵדֶר הָאָדָם בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת:

תַּתְּשַׁלַּה: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַשֵּׁם פֶּה לְאָדָם, זַכְּנִי לְהַשְׁלִים שְׁכָלִי בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְבִטְחוֹן שָׁלֵם, וּלְהֶרְבּוֹת בְּצַדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְשִׁלְמוֹת הַדְּבֹר, וְלַעֲשׂוֹת מְכַל הַקּוֹלוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַצְּפִצוּפִים דְּבוּרִים שְׁלֵמִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים וַיַּעֲלוּ דְבָרֵנוּ לְנַחַת וּלְרִצוֹן לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים מְהֵרָה וְאַזְכֶּה לְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "בְּטַח

בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה" וְנֹאמַר: "גּוֹל עַל ה' דִּרְכָךְ
 וּבִטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה, וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ כִּצְהָרִים"
 אֲבִטַח בַּה' וְאֶשְׁעֵן בְּאֵלֶיךָ שְׁלֵא יַחֲסֹר לִי עַל יְדֵי הַצְּדָקָה כִּלְלִי, רַק
 אֲדַרְבָּא בְּגִלְלִי הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂינוּ וּבְכֹל
 מִשְׁלַח יְדֵינוּ וְאֶזְכָּה לְפָנֶיךָ לְצְדָקָה בְּשֵׁתֵי יָדַי כְּמוֹ שְׂכֵתֹב: "פִּזֹּר
 נָתַן לְאֲבִיוֹנִים, צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד, קָרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד ה' צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב סָלָה ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטַח בְּךָ
 ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ" חֲנִינוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְפִלָּתֵנוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תְּפִלָּה קַלַח תַּתְּסֵלוּ: {מיוסד ע"פ תורה רכ"ו} רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד, שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ שְׁלֵא
 נִהְיֶה נְמֻשָּׁכִים כָּלֵל אַחֲרֵי נְגוּנִים שֶׁל יִלְלָה וְעֲצָבוֹת שְׁמֹזְמָרִין
 הַרְשָׁעִים בְּרַב הָעֵתִים, שְׁדֵדָרְךָ הָעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵיהֶן מְאֹד רַחֵם
 עָלֵינוּ וְשְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ פְּמָה וּכְמָה קְלָקוּלִים
 וּפְגָמִים הֵם גּוֹרְמִים עַל יְדֵי הַנְּגוּנִים שְׁלָהֶם, וּכְמָה הֵם מְזִיקִים
 לְיִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים רַחֲמָנָא לְצַלֵן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, וְהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ וְשְׁמֵרְנוּ בְּכֹל עֵת שְׁנֹזְכָה לְהַנְצִיל מֵהֶם זְכָנוּ
 לְשִׁמְחָה נְפִשָׁנוּ תָמִיד בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּנְגוּנִים וּזְמִירוֹת שֶׁל שְׂמִחָה
 הַמְּשִׁיכִים אֶת הַלֵּב אֵלֶיךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ וְלַתּוֹרָתְךָ וְלַצְּדִיקִיךָ בְּאַמֶּת
 וְעֶזְרֵנוּ בְּכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁנֹזְכָה לְהַעֲלוֹת כָּל אֵלוֹ הַנְּגוּנִים
 שֶׁל הַרְשָׁעִים עַל יְדֵי קְדֻשַׁת שַׁבָּת, שְׁתַּתֵּן לָנוּ כַח לְהַעֲלוֹתָם
 וְלַהֲפֹכָם לְשִׂמְחָה כְּשֶׁנֹּמַר אוֹתָם בְּשַׁבָּת קִדְשׁ וּזְכוּת הַשַּׁבָּת קִדְשׁ
 יִגֹּן עָלֵינוּ שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַח לְהַמְשִׁיךְ עֲצָבוֹת וּיְגוֹן וְאַנְחָה
 חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא נְזֻכָה לְבָרָרָם וְלַהֲעֲלוֹתָם וְלַהֲפֹכָם מִיְגוֹן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקסב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדק מצד פרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאַנְחָה לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה, וְנִתְקַרַּב אֵלַיךָ וְנִהְיֶה נִמְשָׁכִים אַחֲרֶיךָ,
וְנִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּיִן אֶרֶח לִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וְלִקְיָם
מִצֹּתֶיךָ, וְלִהְתְּדַבֵּק וְלִהְתְּקַשֵּׁר אֵלַיךָ וְלִצְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק לְעוֹלָמִי עַד וְלִנְצַח נְצָחִים:

תת שלז: מלא רחמים, שמחת ישראל רחם עלינו, ושמרנו והצילנו
תמיד בכל עת מכל מיני עצבות ומכל הדברים המביאים
וממשיכים לידי עצבות ויגון ואנחה חס ושלום זכנו ברחמיך וסבב
סבות לטובה באפן שיהיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז וחדוה
תמיד, כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה
בשועתך ובפרט בשבתות וימים טובים תזכנו ברב חמלתך
וחנינותיך וחסדיך הגדולים לשמח בהם תמיד בשמחה גדולה
ובחדוה רבה ביותר, כראוי לגיל ולשוש בימים קדושים כאלה
"אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי
אשמחה ואעלצה בך אומר שמה עליון" ואזכה להרבות
בזמירות ושירות ותשבחות בשבתות וימים טובים בשמחה
וחדוה גדולה בקול ששון ושמחה בנגונים של חדוה וצהלה בלי
שום אחיזת עצבות ודאגה ומרה שחורה כלל שבענו מטובך
ושמח נפשונו בשועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ויקים בנו בכל
אחד מישראל מקרא שפתוב: "ונפשי תגיל בה" תשיש בשועתו
אשירה לה' בחיי אומר לאלקי בעודי, יערב עליו שיחי אנכי
אשמח בה' יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי",
אמן סלה: